

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 206/2019
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Стојановић, адвокат из ..., ради предаје поседа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж. 6003/17 од 12.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж. 6003/17 од 12.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж. 6003/17 од 12.07.2018. године, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П.2084/14 од 23.10.2017. године, тако да је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и обавезан је тужени ББ да тужиоцу уступи у државину и на коришћење део од кп. бр. .. уписане у п.л. .. КО ..., у мерама и границама: северно до улице ..., 9,70 метара, јужно до преосталог дела кп. бр. .. 9,20 метара, источно до преосталог дела кп. бр. .. 8,83 метара, западно до кп. бр. .. 10,40 метара и да уклони постављену ограду од жице, живу ограду и засаде са овог простора у року од 15 дана, и да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 186.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију преко пуномоћника адвоката, због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), па је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда, нема утицаја на оцену о дозвољености ревизије. Дозвољеност ревизије са тог разлога уведена је чланом

13 Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и не односи се на поступак који се спроводи применом Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Ревизија није дозвољена ни према вредности предмета спора.

Према новелираном члану 403. став 3. Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тај износ је према члану 23. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), релевантан за оцену дозвољености ревизије у свим поступцима који су правноснажно окончани након ступања на снагу наведених измена.

У конкретном случају, поступак је покренут предлогом за уређење међа поднетим 16.10.2009. године. Ванпарнични поступак је обустављен решењем Р 1449/09 од 18.11.2009. године и настављен по правилима парничног поступка. Поднеском од 03.11.2010. године постављен је тужбени захтев и вредност предмета спора је опредељена на износ од 550.000,00 динара, што према важећем средњем курсу Народне банке Србије на дан 16.10.2009. године, који је износио за 1 евро, 107,4748 динара, представља динарску противвредност 5.117,47 евра. Другостепена пресуда је донета 12.07.2018. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као изреци.

Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић